

[Bouet.]

så langt ringere i antal end den anden, så at man muligvis kan have en vis tilbøjelighed til med henblik på hensyn til valgdagen at skæve til den part, som repræsenterer det meget store antal.

Jeg må ligesom den ærede foregående taler pege på, at husejerne vil have næret et svagt håb om, at de ved lejelovens ændring skulle få dog nogen erstatning for den prisstigning, som har fundet sted i den periode, hvor de har været underkastet et lejestop. De bliver altså også ved denne lejlighed skuffet. At de ikke alle spinder guld ved at udleje boliger, viser de forfaldne façader, som man — vi kender jo bedst forholdene i København — kan se rundt om i byen på de gamle ejendomme; og når husejerne, som det ofte anføres, er uvillige til at foretage reparationer i lejlighederne, kan det simpelthen skyldes, at de ikke har råd dertil. Enhver, der kender lidt til, hvad det vil sige at have håndværkere i en lejlighed, ved, at det i hvert fald i øjeblikket er en meget dyr historie. Denne og andre grunde har jo medført, at husejerne ikke er særlig populære. Men det går vel her som i andre brancher eller samfundsklasser, at det er nogle forholdsvis få, der optræder uheldigt, og som ved deres optræden ødelægger renomméet for den ellers for størstedelens vedkommende hæderlige branche eller samfundsklasse. Jeg vil gerne henlede grundejerorganisationernes opmærksomhed på, at der finder sådanne uheldige foreteelser sted fra enkelte grundejeres side, og jeg anbefaler, at disse organisationer søger såvidt muligt at holde justits indenfor deres egne rækker, i hvert fald advarer deres medlemmer imod at optræde på en uheldig måde. Jeg er fornylig blevet bekendt med et sådant tilfælde — det er nu ikke her i København, men 20—30 km herfra; en husejer, som havde en kontrakt med sin lejer, gældende for 5 år, hvoraf de 2 er gået, kommer nu pludselig gennem sin sagfører med forslag til lejeren om, at hans husleje skal forhøjes fra førstkommende 1. april med ikke mindre end 24 pct., imod at den pågældende får sin opsigelsesperiode forlænget med 5 år. Anledningen er efter det oplyste, at den pågældende ejer vil sælge huset, og derfor er det i hans interesse, at lejeindtægten er så stor som mulig. Men et sådant uheldigt tilfælde rygtes jo snart, og det medfører, at der siges: ja, se, således er grundejerne! Derfor tror jeg ikke, det er ubetimeligt, når jeg gør grundejerne opmærksom på, at det er i deres egen interesse, hvis de søger at forhindre slige tilfælde.

Hvad selve lovforslaget om boliganvisning

angår, er de ændringer, som er foreslået, i det store og hele forbedringer, som jeg ligesom de foregående talere kan anbefale.

Jeg hilser med tilfredshed, at man nu har udvidet Storkøbenhavns boligområde, så at beboerne indenfor København, Frederiksberg og Gentofte nu ikke alene har mulighed for, hvis de har boet i en af disse kommuner i 2 år, at få en lejlighed der, men også har mulighed for at få en lejlighed i en af omegnskommunerne, — ikke mindst i disse omegnskommuner er der jo bygget ganske betydeligt.

I § 8 bestemmes det, at ved dødsfald kan et medlem af husstanden få lov til at beholde lejligheden, uanset om denne er større, end det ellers er tilladt, såfremt den pågældende har boet i lejligheden i 5 år og i væsentlig grad har bidraget til betalingen af lejen. Det er en temmelig klar bestemmelse, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister, hvor strengt han mener man skal gå frem. Jeg har været ude for et bestemt tilfælde. En dame har været husholderske for en ældre mand i 10 år, har plejet ham under hans langvarige sygdom, og inden han dør, testamenterer han hende hele indboet — det var en 3 værelses lejlighed — for at vise sin taknemlighed. Hun troede, at der var en mulighed for, at hun, når hun havde været hos ham i så mange år, kunne beholde lejligheden, men hun blev sørgeligt skuffet, da sagen kom til boligudvalget, for skønt både en folketingsmand og en landstingsmand havde henvendt sig til boligudvalget med anbefaling, blev hun hældt ud af lejligheden. Man kan jo ikke sige, at den pågældende har betalt en del af huslejen, men hun har dog som nævnt boet i lejligheden i 10 år og har ved sit arbejde hjulpet denne ældre mand, og jeg synes, det ville være naturligt, om boligudvalget i sådanne tilfælde stillede sig velvilligt, om det lod en sådan ældre dame, som har vanskeligt ved at få en lejlighed, da en enlig dame jo ikke må få en 2 værelses lejlighed, få lejligheden.

Jeg hilser med tilfredshed bestemmelsen i § 9, stk. 4, som vedrører ejere af tofamilieshuse. Der gives altså nu en mulighed for, at ejeren af et sådant hus kan få en af sine eller sin ægtefælles slægtninge i ret op- eller nedstigende linie ind i huset. Det er nemlig rigtigt, som den højtærede minister var inde på, at i mange tilfælde ser ejeren af et sådant hus og den lejer, han har fået ind, sig efterhånden så sure på hinanden, at det, ikke mindst hvor der er børn, kan give anledning til store vanskeligheder, så disse familier i virkeligheden slider hinanden op. Derfor er jeg meget tilfreds med, at der nu er mulig-